

שון בזיר המירו

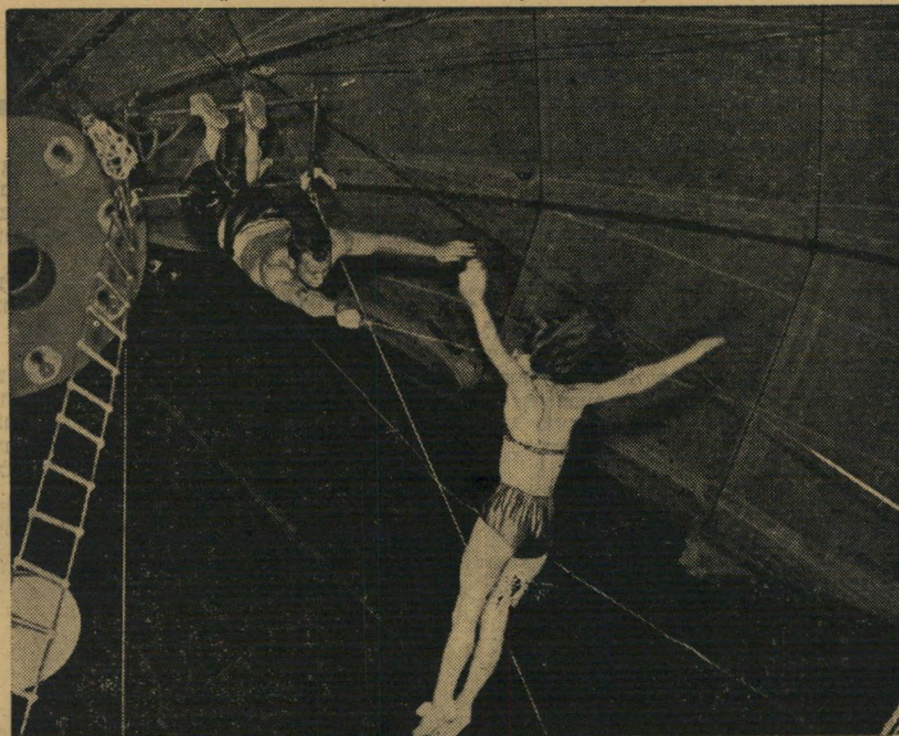

דורות שלמים של אקרובטים בני משפחה אחת ריחפו באויר, מתחתם התפרנסה שושלת משפחתית של מוקיונים מעשיית צחוק מעצמה.

מיפוח המסורת המשפחתית. אך היה גם צד שני למטבע: שחקני הקרקס התפתחו לגזע גאה במקצועו ומכבד את עצמו. צאצאו של אקרובט מפורסם שחי כל ימיו כשסכנת מות מרחפת מעליו, התגאה בכל לבו בהינצלו ערב ערב מריסוק עצמות לעיני הקהל. בנו גדול בקרקס, נדד כצועני אל קצות העולם, דבק במסורת המשפחה, כל עוד הריעו המונים למבצעיו המסוכנים. **השפעה פסיכולוגית נגד תאוה.** ליום הולדתו השלישי ולקראת המיליון הראשון של מבקריו, גייס הזירה טרון הרמתגני, יחיד הקרקסים בארץ, את טובי הקרקסנים מאירופה, הרכיב תכנית מגוונת, בה באים על סיפוקם חובבי הקרקס לכל ענפיו.

הקהל הישראלי שבתחילה נהר בהמוניו אל היכל השעשועים החדש, לא ערך לבן-ההולדת חגיגה רבת-משתתפים. הזירה טרון הנהנה מחוסר מתחרים, לא הצליח על אף מחיריו העממיים (מחצי לירה עד לירה) להתגבר על ההשפעה הפסיכולוגית של הקיצוצים בתחבורה. גם כאשר הבטיח יוסף שפרן, 36, סוחר עצים שהפך מנהל קרקס, תחבורה ודאית לכל הקהלי, לא שוכנעו בכך ההמונים שחששו להסתכן בהליכה רגלית אל רמת-גן. על אף תאוותם למחזות המסכנים את חיי הוולת.

אך האמיצים שלא ויתרו על התכנית החדשה — מאה אחוז — אישרו את שמה בהרבותם למחוא כף בסיומה הסנסאציוני: קפיצת אדם דרך כולב צר מוקף סכינים חדי-להב.

מחול עם כובת-קש. צירלי ואלכס (למעלה, ימין) הם ליצני ה'זירה טרון'. פרנסתם אינה נעימה ביר-תר: יציאה במחול עם בובות-קש

נחש חסר-עצמות. אלוילרה ה-בלונדית היא בעת גוף גומי. גמישו תה הבלתי רגילה מאפשרת לה ביצוע תרגילים נפתלים, כתנועות של נחש חסר-עצמות. נהנים במיוחד הילדים.

אקרובטיקה אווירית. הזוג ברייה הצו-פתי תלוי ברגליו וצווארו על חבל מתוח.

דם קפוא. האקרובטים מרחפים בגובה עצום באויר, מקפאים את דמם של הצופים.

